

Szegedi Sándor: Találkozásom Rákosi Mátyással

Füzesabonyban találkoztam Rákosi Mátyással.

A II. világháború befejezése után, akinek nem volt a munkahelyéről írásos igazolása, azt az oroszok elvitték munkára (robotra), ezért többnyire a vasútnál helyezkedtünk el. Az akkori Bocsi pályamesternél történt 1945 júliusában, hogy három társammal kiküldtek diadalkaput építeni a Szihalmi úton lévő kápolna, és a szemben lévő Pásztor templom gondnoki háza közé. A munkával még kész sem voltunk, amikor két autó jött Pest felől. A második pont a kapu alatt állt meg. Kiszállt belőle egy alacsony ember és kérdezte, hogy mi készül itt.

Feleltem, hogy valami Rákosi jön és annak a tiszteletére építjük a diadalkaput.

Monndja, hogy ő az.

Közben a kíváncsi tömeg ellepte az utat.

Rákosi megkérdezte, hogy van –e itt pártélet?

Megérkezett Kiss László szabómester párttitkárunk is.

Rákosi kérte, hogy szeretne pár szót szólni, ezért átmentünk az ötház előtti térre. Mivel mindenki látni akarta, a nagy tolongásban, kihoztak egy hokedlit, amit két ember fogott meg, erre állították föl a szónokot.

Rákosi elkezdte a beszédet, hogy - munkás hatalom lesz, megszűnik a kizsákmányolás.

A végén felkérte a tömeget, hogy kérdezzenek. Erre többek között megkérdezték tőle, miért van az, hogy amíg Nyugatról a magyar hadifoglyok jó állapotban, jó ruhában jönnek haza, addig a nagy orosz baráttól rongyosan, kiéhezve, csont és bőr soványan.

Rákosi válasza az volt, hogy nem kellett volna a frontra engedni, a szoknya alá kellett volna bújtatni a fiainkat. - Maguk miért nem bújtak el?

Gyorsan lelépett a hokedliről, kíséretével autóba szálltak és Miskolcra mentek gyűlést tartani.

Lejegyezve a könyvtárban 2005. 07.27.

Szegedi Sándor: Levente emlékek, Trianon emlékezete

Az első világháború után a nagyhatalmak hazánknak 35 000 katonát engedélyeztek, csak a belső rend fenntartására. Ezért született 1922-ben határozat a Levente Egyletek létrehozásáról. Ezeknek 12 éves kortól 21 éves korig lehetnek tagjai a fiatalok. Rendeltetése katonai kiképzés volt, amely állt lövészetből, gránát dobásból, és gyalogos menetelből. Füzesabonyban heti egy alkalommal volt gyakorlat a Berek melletti futballpályán. Vasárnap reggel gyülekeztünk a Hősök szobránál (I. világháborús katonaszobor), részt vettünk a kismisén, majd szakaszonkénti kivonulás következett a futballpályára, ahol délig volt foglalkozás.

A trianoni szerződés után csonka hazánkban kezdetét vette a tiltakozás országunk megcsonkítása és a magyar testvérek elvesztése miatt.

Iskolában a tanítás előtti ima a következő volt:

Hiszek egy Istenben,

Hiszek egy Hazában,

Hiszek egy isteni örök igazságban,

Hiszek Magyarország föltámadásában. Ámen

Iskola befejeztével a Szózat hangzott el.

Tiltakozásul minden vasútállomáson, gyárak előtt, vasúti őrházaknál kővel kirakott csonka hazánk volt látható, fölötte félkörben felirattal:

Vesszen Trianon.

Nem, Nem soha.

Igazságot Magyarországnak!

Testvéreink, nem felejtünk!

1938-ban tiltakozó nagyülés volt a Hősök szobornál. Vezette Vitéz Orsovay Ede kántortanító. Erdélyt vissza! Kassát vissza! Délvidéket vissza!

A szobornál egy keresztre feszített csonka hazánk makett volt. A leventék fegyverropogás közben egyenként hozták vissza a Felvidéket, Erdélyt, Délvidéket, és illesztették a csonka hazához!

Az ünnepség a Himnusszal ért véget.

Szegedi Sándor
Füzesabony, Kertész u. 4.